

Arrest

nr. 159 999 van 14 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 21 mei 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 28 april 2006 toe op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken verklaarde de asielaanvraag ontvankelijk op 12 mei 2006.

1.3. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 30 januari 2007 beslissingen waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in zijn arresten van 31 oktober 2007 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 31 oktober 2007, nrs. 3 397 en 3 398).

1.4. Verzoekers dienden op 28 november 2007 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken trof op 13 maart 2008 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.6. Verzoekers dienden op 27 maart 2008 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.7. Op 14 juli 2008 verklaarde de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie de in punt 1.4 vermelde aanvraag onontvankelijk.

1.8. Op 23 juli 2008 trof de gemachtigde van de minister voor Asiel en Migratie beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.8. Verzoekers dienden op 25 juli 2012 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet.

1.9. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) trof op 8 februari 2013 een beslissing waarbij de in punt 1.6 vermelde aanvraag ongegrond werd verklaard. Verzoekers werden hiervan op 18 april 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 27/03/2008 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

Naam: P.(...) S.(...)

Geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Armenië

Echtgenoot:

N.(...) H.(...)

Geboren te (...) op (...)

Alias: N.(...) H.(...) V.(...)

geboren te (...) op (...)

Schoonmoeder:

A.(...) A.(...)

geboren te (...) op (...)

Kind:

N.(...), A.(...) geboren te (...) op (...)

*N.(...), V.(...) geboren te (...) op (...)*μ

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 23/07/2008, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald voor P.(...) S.(...) die echter niet weerhouden konden worden (zie verslag arts-adviseur dd. 04/02/2013 in gesloten omslag).

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procédure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene af te voeren uit het Vreemdelingenregister en terug in het Wachtregister in te schrijven.”

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekers te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel werpen verzoekers de schending op van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoekers stellen in hun middel het volgende:

“De wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de overheid op straffe van onwettigheid van de beslissing in de akte die de beslissing zelf bevat ook de motivering voor deze beslissing moet opnemen. Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29/07/1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder haar toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn, dit wil zeggen draagkrachtig en deugdelijk.

De motivering is niet afdoende als het gticit om: Vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Reule D., De motiveringsplicht en vreemdelingenwet, TVVR 1993,67 cv.).

De omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing. De minister van Migratie- en asielbeleid heeft tevens de plicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te stoelen op correcte feitenvinding.

Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.

Dat de bestreden beslissing nu wel gemotiveerd wordt doch deze motivering zeker niet afdoende is na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in het dossier van verzoekers op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen, de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat de behandeling van de ziekte beschikbaar is in land van herkomst, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 27.03.2008, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekers aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen. Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak. Door verzoekers niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. In hun schriftelijke aanvraag dd. 27.03.2008 hadden verzoekers nochtans formeel aangeboden dat zij bereid zijn om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid zijn om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling, (zie Verzoekschrift dd. 27.03.2008: De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard te allen tijde contact opnemen met de geraadpleegde geneesheer van mevrouw P.(...) hetzij met verzoekers zelf. Verzoekers zijn vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken)

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische verslagen van de arts van mevrouw P.(...) tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekers minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar-geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren. Minstens schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 27.03.2008 helemaal niet werd geantwoord.

Indien de arts-attache tot een andersluidende conclusie wilde komen, had hij bij mevrouw P.(...) of bij haar artsen specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid om te reizen naar Armenië; gelet op haar medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide; of verzoekers onderwerpen aan een medisch onderzoek om hun actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd. De arts-attache raadpleegde geen deskundige, noch werd er gecorrespondeerd met de geraadpleegde arts van verzoekers aangaande de (actuele) gezondheidsproblemen van verzoekers. De arts-attaché heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoekers voorgelegde verslagen tegengesproken. ;

De arts-attache meldt in zijn medische evaluatie dd. 04.02.2013 dat mevrouw P.(...) lijdt aan een matige tot ernstige depressie met hoofdpijn, een psycho-emotioneel spanningssyndroom en lichte houdingsgebonden tremor in de bovenste ledematen (versterkte fysiologische tremor). Het betreft een langdurige medicamenteuze behandeling met Citalopram en Alprazolam, en neurologische en psychiatrische nazorg is noodzakelijk. Verder wordt er melding gemaakt van matige tot ernstige veneuze insufficiëntie en van een varicectomie in mei 2008. Regelmatige vaatheelkundige opvolging is noodzakelijk.

Tevens verwijst de arts-attache in ditzelfde advies mbt de beschikbare behandelingen naar enkele websites om dan vervolgens te concluderen dat er geschikte ziekenhuizen en gespecialiseerde opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Het gaat niet op dat men verzoekers, middels het advies van de arts-attache, simpelweg doorverwijst naar enkele instanties zonder er verder op in te gaan.

Uit de geraadpleegde informatie blijkt dat er geen kennis is wat betreft de beschikbaarheid van de geneesmiddelen Citalopram en Alprazolam in Armenië. Hierna raadt de arts-attache aan beroep te doen op vergelijkbare antidepressiva/anxiolytica. Doch deze vormen voor mevrouw P.(...) geen alternatief aangezien zij gezien haar medische toestand nood heeft aan de specifieke werking van eerdergenoemde geneesmiddelen.

Bovendien is ook het kind N.(...), A.(...) sinds mei 2012 in behandeling, en dit voor haar stotterprobleem. Om het stotteren verder te kunnen begeleiden is een verlenging van de therapie absoluut noodzakelijk (zie advies in het kader van verdere logopedische therapie dd. 22.04.2013). Hiervoor wordt een logopedische behandeling voorgesteld van 2 sessies van 30 minuten per week gedurende een periode van onbepaalde duur.

Verzoekers hebben objectieve en verifieerbare verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan mevrouw P.(...) lijdt. Aan de hand van de verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan zij lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is, met name dat een regelmatige opvolging door verschillende specialisten noodzakelijk is. Minstens werden de medische aandoeningen waaraan zij lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat. Uit de door verzoekers voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is.

Dat dient benadrukt te worden dat mevrouw P.(...) weldegelijk ernstig ziek is, en dat het niet kan dat de aanvraag van verzoekers geweigerd wordt, zonder verzoekster zelf medisch te onderzoeken. ;

Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook geenszins kan aanvaard worden, waar de Dienst stelt dat het verzoek overeenkomstig artikel 9ter van verzoekers geweigerd wordt.

Verwerende partij heeft de medische attesten echter niet adequaat en onvoldoende onderzocht: de gezondheidstoestand van mevrouw P.(...) moet medisch opgevolgd worden in België, met name door haar vertrouwde artsen en in haar vertrouwde kliniek, en dit zonder onderbreking; elke onderbreking zal immers een terugval van de vooruitgang betekenen.

In de bestreden beslissing wordt geen rekening gehouden met het feit dat de medische behandeling in Armenië niet meer voldoende is om de gezondheidstoestand van mevrouw P.(...) te verbeteren.

Er bestaat weldegelijk een gebrek in het gezondheidssysteem van Armenië dat de gezondheid van personen in gevaar brengt en in het bijzonder dat van mevrouw P.(...), in geval verzoekers gedwongen zouden moeten terugkeren naar Armenië.

Verwerende partij heeft hier totaal geen rekening mee gehouden.

Het is duidelijk dat de nodige medische opvolging niet beschikbaar en onbereikbaar is in het land van herkomst van verzoekers. Bovendien vond er geen enkel concreet onderzoek plaats door de verwerende partij wat de veranderingen van de geneeskundige overname bij een terugkeer naar het land van oorsprong tot gevolg zou hebben.

Er kan vastgesteld worden dat de verwerende partij duidelijk aan haar verplichtingen van goed bestuur, voorzichtigheid en zorgvuldigheid heeft verzaakt omdat zij geen rekening heeft gehouden met het feit dat het opvolgen met de juiste medicijnen met het oog op het verbeteren van de fysieke gezondheid niet efficiënt kan gebeuren in het land van herkomst.

Verzoekers zijn niet bij machte om na een lang verblijf in België, de medische kosten te betalen. Zij moeten terug van nul beginnen in Armenië.

In geval van terugkeer naar Armenië is het onbetwistbaar dat verzoekers geen recht zullen hebben op de zorgen die zij nodig hebben, hetgeen een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt voor deze personen, en dat het daarom een schending uitmaakt van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St.SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21 .094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht.

Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THIJS, nr. 24.651, 18september 1984, RW, 1984-85, 946, LAMBRECHTS, W Geschillen van bestuur, 43).

Het afwijzen van een aanvraag 9ter is in casu strijdig met artikel 3 van het Europees Verdrag inzake tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden die absolute bescherming garandeert tegen een onmenselijke en vernederende behandeling.

Dit omdat de aanvragers de bescherming inroepen wegens hun gezondheid.

Terwijl reden tot afwijzen van het verzoek tot regularisatie inzake gegrondheid niet opgelegd is volgens de wet.

Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, ter van de wet van 15.12.1980 ongegrond wordt verklaard zonder motivatie waarom het afwijzen van de aanvraag om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken.

Dat de bestreden beslissing derhalve niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Het afwijzen van een verzoek van een vreemdeling wiens aanvraag conform artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard, kan mogelijk een schending inhouden van artikel 3 EVRM.

Wanneer niet blijkt uit de motivering van de beslissing dat de overheid onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door de aanvrager, een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, schendt die maatregel artikel 3 EVRM.

Dat verzoekers dienaangaande opmerken dat de motivatie van verweerder gestoeld is op onjuiste feiten en derhalve niet afdoende is.

Dat de bevoegdheid in deze zaak niet zorgvuldig werd gehanteerd.

Dat ook op dit punt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat in elk geval door verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt wanneer deze geen rekening hield met het geheel van de door verzoekers aangehaalde elementen ter ondersteuning van de gegrondheid van hun aanvraag, waaruit kon worden afgeleid dat het voor verzoekers bijzonder moeilijk is medische verzorging te genieten in Armenië, wanneer deze geen rekening hield met de medische problematiek van verzoekers en in het land van herkomst en de andere argumenten. Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. Het middel is niet ontvankelijk in zoverre verzoekers daarin de schending aanvoeren van artikel 2 van het EVRM aangezien zij volstrekt in gebreke blijven uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing deze verdragsbepaling zou schenden.

3.3. De Raad mag zich bij het beoordelen van de redelijkheid van de genomen beslissing niet in de plaats stellen van de bevoegde overheid. Hij beschikt te dezen slechts over een marginale toetsingsbevoegdheid. Dit betekent dat hij alleen die beslissing strijdig met het redelijkheidsbeginsel kan bevinden die dermate buiten verhouding staat tot de feiten dat geen enkele redelijk oordelende overheid die beslissing zou nemen (RvS 17 juni 2013, nr. 223 931).

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

3.5. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht (cf. RvS 21 oktober 2003, nr. 124.464). Deze heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

3.6. Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.7. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoekers geschonden geachte artikel 9ter van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Dit wetsartikel bepaalt het volgende:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet houdt duidelijk twee mogelijkheden in wat betreft de ziekte van de betrokkene: de ziekte houdt een reëel risico voor zijn leven of fysieke integriteit in, of zij houdt een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst. De duidelijke bewoordingen van deze bepaling, waarin de twee mogelijkheden naast elkaar zijn geplaatst, vergen geen nadere interpretatie en laten geenszins toe te besluiten dat de tweede mogelijkheid, zijnde een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling door een gebrek aan adequate behandeling in het land van herkomst, afhankelijk is van de eerste mogelijkheid, met name een reëel risico voor het leven of de fysieke integriteit van de betrokkene (RvS 28 november 2013, nr. 225 632; RvS 19 juni 2013, nr. 223 961).

De toepassingsvoorwaarden van artikel 9ter van de vreemdelingenwet zijn ruimer dan die van artikel 3 van het EVRM nu zij ook worden toegepast wanneer de ziekte een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst. De vaststelling dat het een schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet vormt om de aanvraag om machtiging tot verblijf te verwerpen, enkel omdat niet aan de voorwaarden van artikel 3 van het EVRM was voldaan en zonder daarbij verder te onderzoeken of het niet gaat om een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst, wettigt de vernietiging van de bestreden beslissing (cf. RvS 28 november 2013, nr. 225 632).

3.8. Blijkens het administratief dossier baseerden verzoekers zich bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf van 27 maart 2008 op de depressie en de spanningshoofdpijn van mevrouw P. S., thans eerste verzoekster.

3.9. De bestreden beslissing is gebaseerd op een advies van de arts-adviseur van 4 februari 2013 dat samen met de bestreden beslissing ter kennis van verzoekers werd gebracht. Dit advies, waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing, maakt integraal deel uit van de motivering van de bestreden beslissing en bevat volgende overwegingen:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 27.03.2008.

Door de betrokkene werden de volgende medische getuigschriften/verslagen voorgelegd ter staving van de aanvraag:

3 medische getuigschriften d.d. 18/03/2008, opgesteld door dr. Bart Tillemans, neuropsychiatrie.

Medisch getuigschrift d.d. 17/09/2008, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Consultatieverslag d.d. 06/11/2008 aangaande de raadpleging neurologie van 17/09/2008 en met aanvulling d.d. 07/11/2008, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 19/01/2009, opgesteld door dr. Ingrid Nijst psychiater.

Medisch getuigschrift d.d. 25/02/2009, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 24/04/2009, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 29/06/2009, eveneens opgesteld door dr. Ingrid Nijs.

Medisch getuigschrift d.d. 15/07/2009, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 25/09/2009, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 16/12/2009, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 08/03/2010, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 28/04/2010, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 20/08/2010, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 18/11/2010, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 22/02/2011, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 09/06/2011, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 29/09/2011, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 03/02/2012, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Medisch getuigschrift d.d. 08/05/2012, eveneens opgesteld door dr. Bart Tillemans.

Paramedisch getuigschrift d.d. 04/02/2009, opgesteld door Chiara Dua, stagiaire klinische psychologie, en Chris Winter, klinisch psycholoog, CGG De Pont Mechelen: strikt genomen betreft dit geen medisch getuigschrift cfr. het betreffende getuigschrift is niet opgesteld en niet ondertekend door een arts; dit getuigschrift wordt inhoudelijk niet verder in overweging genomen bij het opstellen van dit medisch advies.

Ik meen het dossier zoals het nu voorligt te kunnen beoordelen, spijs het gebrek aan actualisering van de medische informatie door de aanvrager sinds 08/05/2012.

Uit een studie van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt dat deze 27-jarige vrouw sinds maart 2008 neuropsychiatrische zorgen krijgt in het kader van een matige tot ernstige depressie, matige tot ernstige spanningshoofdpijn, een matig tot ernstig psycho-emotioneel spanningssyndroom en lichte houdingsgebonden tremor in de bovenste ledematen (versterkte fysiologische tremor).

Het betreft een medicamenteuze behandeling met Citalopram 20 mg 1 comprimé per dag (farmaceutische stof citalopram: een antidepressivum) en Alprazolam 0,25 mg 2 x V comprimé per dag (farmaceutische stof alprazolam: een benzodiazepine die gebruikt wordt als anxiolyticum/een geneesmiddel dat angst en onrust vermindert) (status op 08/05/2012, dit is het recentste medisch getuigschrift waarover wij beschikken); we merken op dat citalopram reeds gegeven werd sinds maart 2008 en alprazolam reeds sinds september 2008 zoals blijkt uit de medische getuigschriften van 18/03/2008 respectievelijk van 17/09/2008.*

Dr. Tiliemans attesteerde in het medisch getuigschrift van 08/05/2012 verder dat de voorziene duur van de noodzakelijke behandeling nog onbepaald was, dat er in principe een gunstige prognose was, dat de verdere evolutie af te wachten was en dat neurologische en psychiatrische nazorg aanbevolen was.

We beschikken niet over aanvullende medische getuigschriften/verslagen aangaande de verdere evolutie van de beschreven medische problematiek (matige tot ernstige depressie, matige tot ernstige spanningshoofdpijn, matig tot ernstig psycho-emotioneel spanningssyndroom en lichte houdingsgebonden tremor in de bovenste ledematen (versterkte fysiologische tremor)) na mei 2012.

Uit de voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt alleszins niet dat een hospitalisatie psychiatrie noodzakelijk gebleken is cfr. dr. Nijs maakte in het medisch getuigschrift van 29/06/2009 melding van suïcidegevaar op dat ogenblik, door haar werd advies gegeven om zich te laten opnemen.

Dr. Tiliemans maakte ook nog melding van matige tot ernstige veneuze insufficiëntie van de onderste ledematen en van een varicectomie in mei 2008; hij attesteerde dat regelmatige opvolging vaatheekunde noodzakelijk was. We beschikken niet over bijkomende medische (vaatheekundige) getuigschriften/verslagen aangaande de bevindingen bij een uitgevoerde vaatheekundige evaluatie en de in mei 2008 uitgevoerde ingreep en de verdere vaatheekundige opvolging nadien (zoals bijvoorbeeld consultatieverslagen vaatheekunde en/of het operatieverslag m.b.t. de varicectomie), ter verdere uitwerking van de vaatheekundige diagnostiek, de graad van ernst en de noodzaak tot medische behandeling, en/of ter bevestiging van de aanwezigheid van een huidige ernstige vaatheekundige aandoening met een direct levensbedreigend karakter of een kritieke gezondheidstoestand en een lopende noodzakelijke medische behandeling in dit verband. Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat het hier een aandoening met een huidig risico in de zin van het artikel 9ter betreft.

In de medische voorgeschiedenis van de betrokkene vermelden we ook nog een zwangerschap met zwangerschapsduur van 4 maanden in maart 2008, dr. Tiliemans attesteerde dat het een risicozwangerschap betrof.

We beschikken niet over aanvullende medische (gynaecologische) getuigschriften/verslagen aangaande het verloop van deze risicozwangerschap en de bevalling en/of aangaande een eventuele bijkomende gynaecologische problematiek na de bevalling en/of ter bevestiging van de aanwezigheid van een huidige ernstige gynaecologische aandoening met een direct levensbedreigend karakter of een kritieke gezondheidstoestand en een lopende noodzakelijke medische behandeling in dit verband. Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat het hier een aandoening met een huidig risico in de zin van het artikel 9ter betreft.

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen cfr. in het medisch getuigschrift van 08/05/2012 is geen melding gemaakt van een instabiel psychiatrisch toestandbeeld en/of van een strikte medische contra-indicatie om te reizen en we ontvingen van de betrokkene geen aanvullende medische getuigschriften/verslagen van recentere datum met betrekking

tot een eventuele gewijzigde medische toestand en/of een huidige strikte medische contra-indicatie om te reizen in dit verband.

Op basis van de ter staving van de aanvraag voorgelegde medische getuigschriften/verslagen blijkt niet dat mantelzorg op dit ogenblik (nog steeds) strikt medisch vereist is bij de betrokkene cfr. in het medisch getuigschrift van 08/05/2012 is geen melding gemaakt van een medische noodzaak tot mantelzorg en we ontvingen van de betrokkene geen aanvullende medische getuigschriften/verslagen van recentere datum met betrekking tot een eventueel gewijzigde medische toestand en een huidige noodzaak tot mantelzorg.

Wat betreft de beschikbaarheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst, Armenië: Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank1:

o van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 18/10/2012 met het uniek kenmerknummer AM-2608-2012.

o van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 23/09/2012 met het uniek kenmerknummer AM-2603-2012.

Informatie bekomen via <http://www.doctors.am/> (geraadpleegd op 28/01/2013).

Lijsten van geregistreerde geneesmiddelen van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise (SCDMTE) in Armenië, bekomen via <http://Www.Pharm.am/jurdocs2.php?pg-13&lanQid=2> (geraadpleegd op 30/01/2013): over de huidige beschikbaarheid van citalopram in Armenië werd in deze lijsten geen informatie teruggevonden, doch andere antidepressiva zijn wel geregistreerd en op voorschrift verkrijgbaar in Armenië: Cipralax (farmaceutische stof escitalopram), Rexetin (farmaceutische stof paroxetine), Fluoxetine (farmaceutische stof fluoxetine). Over de huidige beschikbaarheid van alprazolam in Armenië werd in deze lijsten evenmin informatie teruggevonden, doch andere anxiolytica zijn wel geregistreerd en op voorschrift verkrijgbaar in Armenië: Diazepam (farmaceutische stof diazepam:

een benzodiazepine die gebruikt wordt als anxiolyticum), Lorazepam (farmaceutische stof lorazepam: een benzodiazepine die gebruikt wordt als anxiolyticum en als hypnoticum (slaapmiddel)), Tazepam (farmaceutische stof oxazepam: een benzodiazepine die gebruikt wordt als anxiolyticum).

Uit deze informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met antidepressiva en benzodiazepines/anxiolytica beschikbaar is in Armenië; indien noodzakelijk/gewenst kunnen citalopram en alprazolam vervangen worden dooreen ander antidepressivum resp. door een ander anxiolyticum. Psychotherapie is beschikbaar in Armenië, Psychiatrische zorgen (ambulant en via hospitalisatie) en neurologische zorgen zijn beschikbaar in Armenië.

Wat betreft de toegankelijkheid van de medische behandeling en opvolging in het land van herkomst, Armenië:

Verwijzend naar de Nota Toegankelijkheid van de zorgen in het herkomstland of land van gewoonlijk verblijf d.d. 01/02/2013:

"Wat betreft de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in Armenië blijkt uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier dat in Armenië geen systeem van sociale zekerheid bestaat. Echter, deze zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de eerste aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn3 4.

De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra5.

Betrokkene kan terecht in poliklinieken of in de gespecialiseerde medische centra voor gespecialiseerde zorg. In alle poliklinieken is een psychiatrisch kabinet aanwezig. De medische zorgen voor patiënten met aandoeningen vermeld op de lijst met gratis zorgen (waaronder de aandoening van betrokkene) zijn gratis. De kosten voor de behandeling worden terugbetaald door uBudget d'Etat via l'Agence du financement de la Santé".

Wat betreft de tweede aandoening waaraan betrokkene lijdt kunnen we stellen dat niet blijkt dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Betrokkene legt geen enkel bewijs voor van een arbeidsgeneesheer dat zij arbeidsongeschikt zou zijn. We kunnen er dus vanuit gaan dat betrokkene in staat is om in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Gezien deze beslissing ook geldt voor de partner van betrokkene kan worden verondersteld dat zij ook een steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat

deze echtgenoot, arbeidsongeschikt is en bovendien kan er van worden uitgegaan dat iemand met de leeftijd van 32 jaar nog toegang heeft tot de arbeidsmarkt in het land van herkomst.

Bovendien is het evenwel zo dat men in Armenië ook voor gratis zorgen in aanmerking komt als men behoort tot sociaal kwetsbare groepen. Mensen die tot deze categorieën behoren, krijgen ook de gespecialiseerde zorgen en de benodigde medicijnen gratis. Ze hebben toegang tot dezelfde zorginstellingen. Indien verzoeker geen middelen of netwerken heeft waarop hij in Armenië kan terugvallen, zal hij onder de categorie van de "armen" vallen en aldus gratis toegang hebben tot de nodige zorgen en medicatie

Uit deze informatie kunnen we besluiten dat er geen bezwaren zijn wat betreft de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst, Armenië.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze matige tot ernstige depressie, matige tot ernstige spanningshoofdpijn, matig tot ernstig psycho-emotioneel spanningsyndroom en lichte houdingsgebonden tremor in de bovenste ledematen (versterkte fysiologische tremor) bij de betrokkene, zoals hierboven beschreven, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Armenië.

Derhalve is er m.i. vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië."

3.10. Verzoekers poneren in hun middel vooreerst dat er de arts-adviseur ten onrechte zou hebben nagelaten om eerste verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen. De Raad wijst er echter op dat een dergelijk onderzoek louter facultatief is, zoals uitdrukkelijk bepaald in artikel 9ter, vijfde lid van de vreemdelingenwet en dat het enkel de ambtenaar-geneesheer de mogelijkheid biedt, om, "*indien hij dit nodig acht, de vreemdeling (te) onderzoeken*". Er kan geen onzorgvuldigheid worden vastgesteld doordat verzoekster niet aan een medisch onderzoek werd onderworpen. Er blijkt evenmin een motiveringsgebrek omdat niet zou zijn ingegaan op de bereidheid van verzoekster om zich aan een dergelijk onderzoek te onderwerpen.

3.11. Daarnaast beklagen verzoekers zich over het feit dat er geen specifieke informatie werd opgevraagd bij de behandelende artsen of bij een deskundige. Zoals de verwerende partij terecht stelt in haar nota met opmerkingen, kan in artikel 9ter geen verplichting worden gelezen om dergelijke inlichtingen op te vragen. Bovendien houdt het zorgvuldigheidsbeginsel niet in dat het bestuur er steeds toe gehouden is bijkomende stukken aan de betrokkene te vragen wanneer blijkt dat de door hem ingediende stukken niet meer actueel zijn en wanneer de betrokkene ook moet weten dat die stukken niet meer actueel zijn, vermits zij op zijn eigen toestand betrekking hebben (RvS 12 maart 2013, nr. 222 809). In het medisch advies wordt trouwens uitdrukkelijk gewezen op het uitblijven van een verdere actualisatie van het dossier door verzoekers sedert 8 mei 2012, en op het feit dat de arts-adviseur van mening is dat het dossier desondanks toch kan worden beoordeeld. Verzoekers maken geenszins aannemelijk dat verder onderzoek aanleiding had kunnen geven tot een andere beoordeling van de aandoening van eerste verzoekster in het licht van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en gaan er klaarblijkelijk aan voorbij dat het onderzoek en de appreciatie van de door de vreemdelingen aangebrachte medische gegevens uitsluitend behoren tot de bevoegdheid van de ambtenaar-geneesheer, waarbij het niet aan de Raad toekomt de beoordeling van de ambtenaar-geneesheer te betwisten (cf. RvS 15 januari 2014, nr. 10 218 (c)).

3.12. De kritiek van verzoekers op het onderzoek naar de beschikbaarheid van de noodzakelijk geachte behandeling in Armenië volstaat niet om de pertinente overwegingen uit het medisch advies aan het wankelen te brengen. Verzoekers stellen dat er louter wordt doorverwezen naar instanties zonder hier verder op in te gaan. Uit het medisch advies blijkt echter dat zowel de beschikbaarheid van psychotherapie, psychiatrische en neurologische zorgen in Armenië als de toegankelijkheid ervan werden onderzocht. Verzoekers weerleggen geenszins de concrete en objectieve informatie waarop het medisch advies is gebaseerd.

3.13. Verzoekers stellen dat de door de arts-adviseur voorgestelde alternatieve anti-depressiva en anxiolytica geen soelaas bieden aangezien eerste verzoekster "*gezien haar medische toestand nood heeft aan de specifieke werking*" van Citalopram en Alprazolam. Deze blote bewering kan echter niet

worden gevolgd aangezien verzoekers geen enkel medisch attest aanbrengen waaruit zou blijken dat de voorgestelde psychofarmaca voor eerste verzoekster geen valabel alternatief zouden zijn.

3.13. Waar verzoekers in hun middel verwijzen naar de stottertherapie van hun dochter, merkt de Raad op dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet gestoeld was op het spraakprobleem van hun dochter en dat zij niet aantonen dat het attest dat verzoekers thans als bijlage bij hun verzoekschrift voegen (Verzoekschrift, bijlage 2) aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris werd voorgelegd. Het attest is bovendien van latere datum dan de bestreden beslissing. Verzoekers kunnen de gemachtigde van de staatssecretaris dus geen onzorgvuldigheid verwijten doordat met dit attest geen rekening zou zijn gehouden. De Raad kan op deze informatie evenmin acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)).

3.14. Tenslotte uiten verzoekers nog een aantal bedenkingen over de ernst van de aandoening van eerste verzoekster, over de nood aan opvolging in een vertrouwde omgeving, de gebreken in het gezondheidssysteem in Armenië en de onmogelijkheid om de medische kosten te betalen. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad vast dat dit betoog van verzoekers, waarbij ze een aantal elementen uit hun aanvraag herkauwen, niet van aard is om de pertinente overwegingen uit het medisch advies te ontcrachten aangaande de aandoeningen van eerste verzoekster en de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de zorgen in Armenië. In elk geval kan op grond van het medisch advies niet worden geconcludeerd dat de arts-adviseur de toestand van eerste verzoekster zou hebben geringschat, zoals verzoekers beweren. Het feit dat de beoordeling uit het medisch getuigschrift niet overeenstemt met deze uit het medisch advies betekent niet automatisch dat dit laatste niet deugdelijk zou zijn gemotiveerd.

3.15. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan foltering en aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, *M.S.S./België en Griekenland*, § 218). In weerwil van verzoekers beweringen werd in het advies en de bestreden beslissing wel degelijk onderzocht of de ziekte van eerste verzoekster een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling. In het advies werd immers het volgende geconcludeerd: *"Vanuit medisch standpunt kunnen we mijns inziens dan ook besluiten dat deze matige tot ernstige depressie, matige tot ernstige spanningshoofdpijn, matig tot ernstig psycho-emotioneel spanningssyndroom en lichte houdingsgebonden tremor in de bovenste ledematen (versterkte fysiologische tremor) bij de betrokkene, zoals hierboven beschreven, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Armenië."*

3.16. Er werd geen schending aannemelijk gemaakt van artikel 3 van het EVRM, noch van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen en de motieven staan niet in kennelijke wanverhouding tot het besluit. Verzoekers tonen niet aan dat de gemachtigde van de staatssecretaris bepaalde elementen niet of onvoldoende zou hebben onderzocht. Er werd geen motiveringsgebrek of onzorgvuldigheid aangetoond.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN